

ΕΡΩΤΑΣ – ΑΓΑΠΗ

Συνθετική Εργασία

Η Αφροδίτη, η ομορφότερη θεά του ολυμπικού δωδεκάθεου, ήταν η θεά του Έρωτα. Το μεγαλύτερο μέρος της παγκόσμιας λογοτεχνίας και γενικότερα η τέχνη στην πλειοψηφία της ύμνησε τον Έρωτα, τη βαθιά επιθυμία για πλήρη συνταύτιση και ένωση μ' ένα άλλο πρόσωπο. Εκδηλώνεται ως αμοιβαία έλξη, αγάπη και αφοσίωση. Η εμφάνιση, η κίνηση, ο τρόπος ομιλίας, ο «αέρας» ενός ατόμου μπορεί να αποτελέσουν ερωτική πρόκληση. Αλλά η μοναξιά και η ανάγκη για επικοινωνία γεννούν επίσης τον έρωτα.

Στις περισσότερες κοινωνίες οι έννοιες έρωτας και σεξ ήταν από παλιά θέματα ταμπού. Έτσι στο μυαλό των παιδιών συνδέονται λανθασμένα. Οι γονείς ήταν εκφραστές του συντηρητικού πνεύματος και απαγόρευαν στα παιδιά το δικαίωμα για ερωτική και σεξουαλική ενημέρωση. Απαγόρευαν δηλαδή κάτι που είναι φυσικό. Δε γινόταν ουσιαστική ενημέρωση και φτάσαμε στη σύγχρονη κοινωνία που χειροτέρευσε την κατάσταση. Ο έρωτας προβάλλεται αλλά σε μια χυδαία μορφή καθώς περιορίζεται στη σεξουαλική ικανοποίηση.

Γι' αυτό οι σχέσεις των νέων πρέπει να βασιστούν ξανά στην ειλικρίνεια και τη φυσικότητα. Αυτά τα χαρακτηριστικά θα οδηγήσουν τους νέους στον αληθινό έρωτα και στην αγάπη. Ο έρωτας νοηματοδοτεί τη ζωή και χρωματίζει τον κόσμο με αισιοδοξία και προοπτική. Είναι πηγή δημιουργίας και έμπνευσης, ενισχύει το «εγώ» και εμπλουτίζει την προσωπικότητα, καλλιεργεί τη στοργή και την τρυφερή συγκίνηση.

Είναι όμως και σφοδρό πάθος και συχνά αδυνατίζει τη λογική. Γεννά το αίσθημα της αμφιβολίας και του φόβου της απώλειας του αντικειμένου του πόθου. Οδηγεί πολλές φορές και στην μοναξιά και στην απομόνωση. Δε διατηρείται αιώνια, αργά ή γρήγορα πεθαίνει και το τέλος του έρωτα διαδέχεται το μίσος που φέρνει ακραίες πράξεις.

Γενικά είναι δύσκολο να εξιχνιάσει κανείς σε βάθος τον έρωτα, όσο είναι δύσκολο να γνωρίσει την ψυχή του ανθρώπου. Και επειδή η εφηβεία πλήττεται από πρωτόφαντες γενετήσιες ορμές, πρέπει να γεμίζει με δραστηριότητες, όπου διοχετεύονται κατευναστικά, ώσπου να έλθει η ώρα να γνωρίσουν τον πραγματικό έρωτα οι νέοι.

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ

Υπόθεση

Ο Σαμψών και ο Γρηγόριος, υπηρέτες των Καπουλέτων και ο Αβράαμ και ο Βαλθασάρ, υπηρέτες των Μοντέγων άρχισαν μια μάχη. Ο Εσκάλους, πρίγκιπας της Βερόνας ανάγγειλε θανατική καταδίκη αν συνεχιζόταν αυτή η πολύχρονη βεντέτα. Ο Ρωμαίος είναι ερωτευμένος με την Ροζαλήν, το αντικείμενο του πόθου του. Εντωμεταξύ ο Καπουλέτος ενθουσιάστηκε με την ιδέα να παντρεύει την Ιουλιέτα με τον Πάρη και έτσι προγραμματίσε μια εορταστική συνάθροιση πριν τον γάμο. Ο Ρωμαίος μαζί με τους φίλους του, Μπενβόλιο και Μερκούτιο, πήγαν απρόσκλητοι σε αυτήν προσδοκώντας να δουν την αγαπημένη του Ρωμαίου, Ροζαλίνα με τον πρώτο

να είναι ακόμα ερωτευμένος μαζί της. Κατά την διάρκεια της γιορτής ο Ρωμαίος ερωτεύεται κεραυνοβόλα την Ιουλιέτα. Χορεύοντας μαθαίνουν ότι οι οικογένειες τους είναι αντίπαλες και κυριαρχεί μια αδυσώπητη έχθρα ανάμεσά τους. Αψηφώντας των κίνδυνο, ο Ρωμαίος ψάχνει να βρει την Ιουλιέτα, την οποία δεν μπορεί να ξεχάσει. Ο Ρωμαίος και η Ιουλιέτα αποφασίζουν να παντρευτούν στα κρυφά. Την επομένη ο Ρωμαίος συναντά τον φίλο του, ιερέα Λαυρέντιο, συμφωνώντας να τους παντρέψει, γιατί πίστευε ο ίδιος ότι αυτός ο γάμος θα έφερνε ένα τέλος ανάμεσα στις δύο εχθρικές οικογένειες. Στις επόμενες μέρες γίνεται μια σύγκρουση όπου ο Μερκούτιος, φίλος του Ρωμαίου πεθαίνει από τον Τυβάλτο, υπηρέτη των Μοντέγων. Ο Ρωμαίος στη συνέχεια σκοτώνει τον Τυβάλτο. Ο Εσκάλους μαθαίνοντας για την εμπλοκή εξορίζει τον Ρωμαίο. Οι Καπουλέτοι χωρίς να γνωρίζουν για τον κρυφό γάμο των δύο νέων, αποφασίζουν να παντρέψουνε την Ιουλιέτα με τον Πάρη. Η Ιουλιέτα όταν το μαθαίνει αποφασίζει να αυτοκτονήσει. Ο ιερέας Λαυρέντιος καταστρώνει ένα σχέδιο όπου συμβουλεύει την Ιουλιέτα να πάρει ένα δηλητήριο που θα την κάνει να φαίνεται νεκρή και θα στείλει ένα γράμμα στον Ρωμαίο όπου θα του εξηγήσει το τι συνέβη, και στη συνέχεια θα ερχόταν ο Ρωμαίος να την πάρει, νομίζοντας όλοι πώς πέθανε. Η Ιουλιέτα μην μπορώντας να κάνει κάτι πίνει το δηλητήριο. Οι Καπουλέτοι τώρα άλλαξαν τα σχέδια τους για το γάμο και άρχισαν τα σχέδια για την κηδεία. Στην Μαντούα, όπου ήταν εξορισμένος ο Ρωμαίος, μαθαίνει τα νέα και αποφασίζει να βάλει στη ζωή του ένα τέλος, έστω για να δει για τελευταία φορά την αγαπημένη του Ιουλιέτα. Ο ιερέας Ιωάννης, εξηγεί στον Ιερέα Λαυρέντιος ότι το γράμμα που εξηγήει για τον ψεύτικο θάνατο της Ιουλιέτας δεν έφτασε ποτέ στα χέρια του Ρωμαίου. Όμως πια είναι αργά. Ο Ρωμαίος φτάνοντας πίσω στην Βερόνα, πηγαίνει κατευθείαν στην Ιουλιέτα όπου πριν προλάβει να ανοίξει το φέρετρο ο Πάρης του επιτίθεται. Στην σύντομη συμπλοκή που ακολούθησε ο Πάρης πεθαίνει. Ο Ρωμαίος βλέπει την Ιουλιέτα πεθαμένη, μην μπορώντας να κάνει κάτι, παίρνει το δηλητήριο που αγόρασε και πεθαίνει. Ο ιερέας Λόρενς φτάνει αργά. Η Ιουλιέτα ξυπνά, αναζητώντας τον Ρωμαίο. Αντικρίζει τον Ρωμαίο νεκρό, τον φιλά και αυτοκτονεί. Αργότερα έρχονται οι δύο οικογένειες των Καπουλέτων και των Μοντέγων όπου μαθαίνουν τα δυσάρεστα νέα. Ο πρίγκιπας Εσκάλους επικρίνει τις δύο οικογένειες για τον άδικο χαμό των δυο νέων. Στη συνέχεια οι δύο οικογένειες συμφιλιώθηκαν.

Κοινωνικό πλαίσιο του έργου

Το περιβάλλον είναι αστικό. Δύο οικογένειες αρχόντων, οι Μοντέγοι και οι Καπουλέτοι, είναι σε συνεχή αντιπαλότητα που οδηγεί σε βίαιες συγκρούσεις ακόμη και στους δρόμους της Βερόνας. Η διένεξη πηγάζει από παλιά διχόνοια και οι δύο οικογένειες έχουν βάψει τα χέρια τους με αίμα. Αυτή όμως η βεντέτα προκαλεί προβλήματα και στη ζωή των άλλων πολιτών γι' αυτό ο πρίγκιπας Έσκαλος αποφασίζει, όταν γίνονται συγκρούσεις στους δρόμους, να τιμωρούνται οι υπαίτιοι με θάνατο. Άλλωστε και ο πρίγκιπας και οι πολίτες σιχαίνονται τις εμφύλιες διαμάχες, γιατί διαταράσσουν την ηρεμία της πόλης. Οι μόνοι που συντηρούν το άσβεστο μίσος είναι οι αρχηγοί των οικογενειών, οι στενοί συγγενείς τους ακόμα και οι υπηρέτες τους που προσπαθούν να αποδείξουν την πίστη τους στους αφέντες τους μετέχοντας στο μίσος. Κατά τα άλλα οι άρχοντες έχουν μεγάλη οικονομική άνεση, διοργανώνουν γιορτές με πλούσια δείπνα, διασκεδάζουν, κάνουν γνωριμίες αλλά και διαλέγουν τις μελλοντικές συζύγους, μόνο όμως οι άνδρες. Κι αυτό γιατί οι κοπέλες από μικρή

ηλικία υποκύπτουν στη θέληση του πατέρα και αφέντη τους. Ο έρωτας είναι απαγορευμένος καρπός και ειδικά αν οι οικογένειες των ερωτευμένων δε συμφωνούν πόσο μάλλον όταν βρίσκονται σε αντιπαλότητα. Οι κόρες των εύπορων οικογενειών δένονται με τις παραμάνες τους περισσότερο και από τις μητέρες τους και τους εμπιστεύονται τις απόκρυφες σκέψεις τους. Ο ρόλος της εκκλησίας και πιο ειδικά του κλήρου διχάζει. Η καθολική εκκλησία της εποχής και του τόπου δημιουργεί ενοχές στους ανθρώπους για την παραμικρή σκέψη αλλά από την άλλη κάποιοι κληρικοί έχουν ξεφύγει απ' αυτό. Συγκεκριμένα ο πατέρας Λαυρέντιος από την αρχή ως το τέλος κινεί τα νήματα της ιστορίας και επεμβαίνει τις πιο κρίσιμες στιγμές. Όμως αυτό το κρυφό παιχνίδι αποδεικνύεται μοιραίο στο τέλος, καθώς οδηγεί στο θάνατο των νέων.

Σκιαγράφηση της Ιουλιέτας

Η κεντρική ηρωίδα του έργου είναι μία αγνή κοπέλα στην πιο τρυφερή ηλικία της. Είναι ξένοιαστη και αθώα και μόνο η μητέρα και η παραμάνη της προσπαθούν να την κάνουν να σκεφτεί το γάμο. Αυτός θα την καταξιώσει και θα την κάνει αρχόντισσα σωστή. Φυσικά ο γάμος είναι προαποφασισμένος από τον πατέρα της μ' έναν αντάξιο της άρχοντα. Η Ιουλιέτα θα δει τον άρχοντα αλλά από την αρχή αμφιβάλει γι' αυτό που προσπαθούν να της βάλουν στο μυαλό. Τονίζει στις δυο γυναίκες ότι δεν είναι δική της επιθυμία αλλά πρέπει να το κάνει. Όσπου γνωρίζει το μοναδικό έρωτα κεραυνοβόλα και απρόσμενα. Αρχικά θεωρεί παράταιρη την αγάπη της, γιατί ο Ρωμαίος είναι ο χειρότερος εχθρός της οικογενείας της, γρήγορα όμως διαπιστώνει πως οι καρδιές τους ταιριάζουν και είναι έτοιμη ακόμα και να αρνηθεί το όνομά της για να γίνει γυναίκα του. Ο έρωτας την μεταμορφώνει εξωτερικά κοκκινίζοντας τα μάγουλά της και εσωτερικά γιατί δεν νοιάζεται πια για τους τύπους. Είναι πολύ αυθόρμητη και αληθινή, γι' αυτό και ανοίγεται στον αγαπημένο της δείχνοντας το πάθος της δίνοντας όλο της τον εαυτό. Έχει κι ένα φόβο και μια αγωνία μήπως χάσει τον έρωτά της. Είναι ανυπόμονη και υπερασπίζεται την αγάπη της ακόμα κι όταν ο Ρωμαίος σκοτώνει τον ξάδελφό της. Η εξορία του Ρωμαίου της φέρνει θλίψη αλλά η ελπίδα της δε χάνεται. Για πρώτη φορά αντιδρά στον πατέρα της που της προτείνει ένα γρήγορο γάμο. Αναστατώνεται και στην αρχή δεν ξέρει πώς να αντιδράσει. Τελικά όμως παίρνει τη μεγάλη απόφαση ν' ακολουθήσει την καρδιά της κόντρα σε όλους και όλα. Ακολουθεί ένα παράτολμο και επικίνδυνο σχέδιο που αποδεικνύεται μοιραίο, γιατί την οδηγεί στο θάνατο, με τη θέλησή της όμως.

Συμπερασματικά η Ιουλιέτα παρά το νεαρό της ηλικίας της δείχνει μεγάλη ωριμότητα, ξεπερνά δυσκολίες και νικά τα εμπόδια που αφορούν το φύλο της. Κι' αυτό γιατί ήταν αδιανόητο για μια γυναίκα του καιρού της, και της κοινωνικής τάξης της, όχι μόνο να αντιδρά αλλά και να προσπαθεί να οργανώσει μόνη της τη ζωή της. Αναγνωρίζει ότι ο πραγματικός έρωτας πρέπει να ενώνει δυο ανθρώπους και να ξεπερνά όλα τα μίσση και τις διχόνοιες. Δεν είναι απελπισμένος έρωτας αλλά ενεργητικός. Απλά μια άτυχη στιγμή κόβει το νήμα της ζωής της. Δεν μπόρεσαν να ειδοποιήσουν τον αγαπημένο της κι εκείνη δεν μπορεί να υποφέρει το θάνατό του.

**Βασιλείου Μαριάνθη
Α1 Μουσικού Λυκείου Αγρινίου**